

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Med sådan et indlæg forstår jeg godt at Socialdemokratiet er ved at miste de fleste af deres vælgere.

Der blev sagt noget om rettigheder. Fru Dorte Bennedsen mente, at den eneste rettighed, man får ved at opnå et dansk statsborgerskab, er, at man kan stemme.

Ja, det er da også en god rettighed at få. Men fru Bennedsen skulle lige prøve at forestille sig, hvad der opnås af rettigheder i relation til alverdens ting: kontanthjælp, bistandshjælp, arbejdsløshedsunderstøttelse. Sådan kunne jeg gå hele det offentlige spektrum igennem. Er det ikke en rettighed at få? Jeg spørger, når man ser alle de mærkelige navne i lovforslaget her, hvilke rettigheder fru Bennedsen og hr. Nødgaard havde, hvis de drog til et af de lande og blev statsborgere dér? Ingen form for rettigheder. Det er det, jeg prøver at banke ind i hovedet på Socialdemokratiet.

Så siger fru Dorte Bennedsen, at det er et ukompliceret lovforslag. Ja, det er det set med socialdemokratiske øjne. Det er et ukompliceret lovforslag, fordi Socialdemokratiet synes, at alt muligt skal have lov at have dansk statsborgerskab. Vi synes ikke, det er et ukompliceret lovforslag, når man tildeler 5.000 mennesker alle de rettigheder, der følger med et statsborgerskab.

Jeg synes, Socialdemokratiet skulle tage ad notam, at befolkningen er dybt bekymret over det, Socialdemokratiet foretager sig her i Folketinget vedrørende udlændingepolitikken, herunder også tildeling af dansk statsborgerskab. Men det er, ligesom det går fuldstændig hen over hovedet på det store Socialdemokrati, som slet ikke er så stort mere.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

I stedet for at blive lidt småvred synes jeg hr. Nødgaard skulle holde hovedet koldt.

Hr. Nødgaard sagde i sit første indlæg, at vi er det land i verden, hvor man får mest forærende ved at blive statsborger. Når jeg så spørger, hvad det er, så får jeg svaret: Det er socialhjælp, det er kontanthjælp, osv. osv.

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Nødgaard, at det ikke er sandt. Disse rettigheder har folk med permanent opholdstilladelse i Danmark; det er ikke en ret, man får ved at blive dansk statsborger. Jeg kan stadig væk kun umiddel-

bart komme i tanker om, at forskellen mellem at have permanent opholdstilladelse og være dansk statsborger, ud over det psykologiske, er retten til at stemme ved folketingsvalg.

Så sagde jeg ikke, at lovforslaget er ukompliceret. Jeg sagde, at de ansøgninger, der er i det, er ukomplicerede. Og med det mente jeg, at de fuldt ud og i enhver henseende opfylder de betingelser, der er sat for at opnå dansk statsborgerskab.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare for god ordens skyld i forlængelse af det, den konservative ordfører nævnte, sige, at vi jo også har deltaget i de forhandlinger om nye retningslinjer for tildeling af dansk statsborgerskab. Og præcis ligesom Det Konservative Folkeparti er vi ikke en del af den aftale, vel nok ud fra den stik modsatte begrundelse af Det Konservative Folkepartis.

Vi synes, det er en helt igennem dårlig aftale, en aftale, hvor der ikke er nogen konsekvens og enkelhed, men hvor nogle politikere, som i virkeligheden burde have været dommere eller jurister, har siddet og tildelt ekstra straffe til folk for forbrydelser, som man især ikke kan lide, uanset at straffene i åremål for disse forbrydelser var nøjagtig de samme som for andre forbrydelser, som man godt kan lide.

Den vilkårlighed kan vi ikke lide, og derfor har vi sagt, at vi overhovedet ikke vil være med i det. Men nu er Enhedslisten jo selvfølgelig et demokratisk parti, og vi anerkender jo, at der er et flertal bag den beslutning. Vi anerkender også, at traditionen jo er, at det er Indfødsretsudvalget, der behandler de konkrete ansøgninger, og så bliver de lagt frem her efter at være blevet behandlet. Og det vil sige, at det eneste tilfælde, hvor jeg kunne forestille mig at vi ville gå ind i den konkrete debat, var, hvis der var nogle, der ikke var behandlet i overensstemmelse med de retningslinjer, som et flertal støtter.

Så længe retningslinjerne bliver fulgt, vil vi selvfølgelig som et demokratisk parti anerkende det flertal, om end vi selvfølgelig fortsat vil arbejde for at få retningslinjerne ændret.

Og så vil jeg sige til hr. Nødgaard angående mærkelige navne – det er jo noget, der optager hr. Nødgaard meget – at der jo er nogle navne, der ikke er mærkelige: Hansen f.eks., det er Hans' søn; han hedder Hansen. Søndergaard er heller ikke et mærkeligt navn. En gård, der ligger mod syd, det er Søndergaard; det er enkelt. Men Nødgaard, er det gården, der er brændt